

Van een onderzoek kan niets deugen, indien we nalaten van gebeurtenissen de juiste plaats en tijd vast te stellen. In de Deventer Moordzaak klopt veel meer niet dan wel. Hier een bloemlezing:

Onbestaanbare tijdstippen en data

- De poststapel op de deurmat wordt onderzocht. De Telegraaf van vrijdag ligt onderop en daarop volgt onmiddellijk het Deventer Dagblad. Daar weer bovenop ligt de post van die dag. De recherche merkt niet, dat dat zo niet kan, want het Dagblad is een avondblad. Destijds werd de post nog in de ochtenduren bezorgd. Dit kan zo gebeuren, omdat de technische recherche uit Zwolle afkomstig is.
- Een belangrijke getuige is de schoonheidsspecialiste. Haar wordt in de mond gelegd, dat het slachtoffer op 26 september een afspraak met haar had. Dat was een zondag. Later wordt dat zonder nadere verklaring veranderd in vrijdag 26 september, dus ook verkeerd. Dat er nog op 28 of 29 september naar haar woning werd opgebeld om te vragen waar ze bleef hinderde niet. En welke datum dit precies was, vergat men te noteren.
- Diezelfde getuige verklaart op dat vrijdag 19 september het latere slachtoffer nog bij haar op bezoek kwam. Die datum bestaat helemaal niet. Later zou deze getuige nog verklaren dat dit op één of twee dagen voor het overlijden was geweest. Alleen vrijdag 24 september past.
- Een andere getuige verklaart, dat hij op 24 september nog heeft gebeld met het slachtoffer. De recherche gelooft hem niet. De getuige probeert na te gaan, hoe het dan kan zijn gegaan en komt met twee uitslagen:
 1. Het gewraakte gesprek viel op maandag 21 september, weer een niet bestaande datum.
 2. Op 24 september heeft hij wel geprobeerd met het slachtoffer in contact te komen. De recherche heeft niet door, dat de telefoongegevens van het slachtoffer hiermee niet in overeenstemming zijn.
- Mogelijk om het tijdstip van het delict te onderbouwen meldt de recherche na de sectie, dat de maag nog vrij vol zat, terwijl het sectieverslag melding maakt van een kleine hoeveelheid (ongeveer 20-25 %), hetgeen neerkomt op een tijdstip van overlijden van circa 4 tot 6 uur na de laatste maaltijd, dus rond middernacht. Toen was Louwes allang thuis.
- In het PV van 17 januari 2000 staat te lezen:

"buurtbewoners hebben het slachtoffer voor het laatst op donderdag 23 september 1999 gezien."

In het politiedossier zijn zes verklaringen opgenomen van buurtbewoners die getuigden dat ze vrijdag 24 september het slachtoffer nog hadden gezien. Hiervan staat niets in het aangehaalde PV.
- In datzelfde PV lezen we:

"een bestelling bij de bakker voor 24 september 1999 is door haar niet opgehaald".

In het politiedossier staat te lezen, dat de bewuste bakker is bezocht en heeft verklaard

"Ze was daar donderdagmiddag [23 september] omstreeks 15.00 uur geweest en had daar brood gehaald" en meer niet.
- Een getuige ziet mevrouw Wittenberg in haar SAAB op 24 september maar gaat twijfelen over datum en tijdstip en stelt onder meer:

"Ook op donderdag 990923 was hij over genoemde rotonde gekomen. Hij reed toen omstreeks 17.00 uur richting Ceintuurbaan".

De recherche maakt er geen melding van dat mevrouw Wittenberg vlak voor en vlak na 17:00 uur die dag driemaal via haar landlijn belde (inkomend en uitgaand)

- Het arrest van Den Bosch (9 februari 2004):

"De verdachte erkent dat hij toen heeft gebeld met het slachtoffer – hij zou haar kort fiscale informatie hebben gegeven – maar naar zijn zeggen bevond hij zich toen niet in of vlak bij Deventer, maar belde hij op de snelweg A28, waarschijnlijk nabij de afslag 't Harde, vanuit zijn auto".

De verklaring van Louwes (de vierde met soortgelijke inhoud, nu ook tijdens het proces):

"Ik heb nooit verklaard dat ik dat gesprek heb gevoerd terwijl ik me in 't Harde bevond. Ik heb steeds gezegd dat ik waarschijnlijk heb gebeld op het traject tussen Harderwijk en 't Harde".

En dat maakt nogal wat uit in de bewijsvoering.

- Het arrest van den Bosch verwijst naar de verklaring van professor Brussaard, zonder deze te citeren:

"Op de terechtzitting van 26 januari 2004 heeft prof. Brussaard, gehoord als deskundige, zijn rapport van 5 januari 2004 nader toegelicht en daarbij gepersisteerd".

In die verklaring komt de volgende passage voor:

"Uit rapporten van het KNMI blijkt dat er op die bewuste dag sprake was van (winterse) buien en wind. Hierdoor mengt de atmosfeer zich en ontstaan er geen stabiele lagen."

Hier wordt verwezen naar een rapport uit december 2003, dus volstrekt irrelevant. Het dagelijks weerrapport van 23 september spreekt van zwakke wind en droog weer op het relevante moment. Later zouden de ballongegevens opduiken, die de bijzondere weerstoestand op de bewuste avond zouden bevestigen.

- In 2007 meldt de AG in zijn conclusie voor de Hoge Raad, dat hij toegeeft, dat er wel versterkte propagatie mogelijk was, maar dat ook andere zendmasten dan het telefoongesprek konden afhandelen. Hij meldt daarbij elf zendmasten, die in 1999 nog helemaal niet bestonden.
- In 2003 gaan alle GSM-deskundigen uit van het bestaan van nabuurlijsten op basis van beschikbare zendmasten. Dit systeem werd echter pas in de loop van 2000 ingevoerd. In 1999 werkte dit wezenlijk anders (op basis van beschikbare radiosignalen ongeachte de bron ervan).
- Het tijdstip van overlijden wordt normaal gesproken door de GGD-arts bepaald met een temperatuurmeting aan het stoffelijk overschot. De GGD-arts werd door de aanwezige recherche hiertoe niet in de gelegenheid gesteld. De GGD-arts weigerde vervolgens een rapportage op te stellen. Toch meldt het politiedossier:
"Verslag ontvangen van de lijkschouw van de GGD arts [naam]".
- Een mes, dat op 1 km afstand van de plaats delict werd gevonden werd aangemerkt als moordwapen zonder nadere aanleiding. Aanwezige vingerafdrukken - van derden vermoedelijk - werden verwijderd. Later bleek het inderdaad het moordwapen niet te zijn. Intussen was het - met succes - als bewijsstuk gebruikt om Louwes veroordeeld te krijgen.